

Johan Metz nog lang niet voor Geel Wit verloren

Een interview met Johan 'Padde' Metz is niet zomaar geregeld. Dat is eigenlijk vreemd, want in de wandelgangen verkondigt hij zonder terughoudendheid zijn visie over de voetballerij. Voor een vraaggesprek ten behoeve van het clubblad was hij echter nooit te strikken. "Pas as ik helemaal stopt bin", was zijn credo. Toen hij in de loop van dit seizoen viel te beluisteren voor de LOA moest hij erkennen dat hij er niet langer onderuit kon.

Voor hem op tafel staat een doosje met een aantal voetbalrelikwieën. Een spelersidentiteitspas, een fluitje, lidmaatschapskaarten van de KNVB en drie notitieboekjes. Daarin heeft hij nauwkeurig alle wedstrijden bijgehouden die onder zijn leiding tot een goed einde zijn gebracht. Het bestrijkt een periode van precies twintig jaar. Op 8 maart 1978 floot Johan Geel Wit E-VCR E. Dat duel eindigde zoals het begon: 0-0.

Doelpuntrijs was de wedstrijd waarmee hij afsloot: Geel Wit D2-Blauw Wit D5 op 25 april 1998 werd 3-6.

Pupillenwedstrijdjes lagen Johan het meest. "Ik float altied de kleintjes. Ik waar meer an ut begeleiden dan an ut flööten. Ik liep se foar te sêgen. Afhankelik fan de stand stond ik se anwiesingen te geven. Dan sei ik: de moeste deer heen lópe".

In zijn boekjes staan dan ook louter streepjes onder de clubnamen waarmee het aantal gescoorde doelpunten wordt aangegeven. Kaarten of boekingen staan er niet in vermeld. Ook niet van die keren dat Johan A's of B's of senioren moest fluiten. "As je iën d'r uut sture dan moest je ellenlange formulieren infulle. Bij de jeugd kreeg je later de vijf-minutenstraf, dat waar un goeie regel".

Zijn gedenkwaardigste herinnering als scheidsrechter beleeft Johan aan een duel van het vijfde, waarin Benno Former en de keeper van de tegenpartij beiden op de bal afgingen, maar geen oog voor elkaar

hadden, dat had een botsing tot gevolg wat de doelman zijn gebit koste.

Ook als voetballer maakte Johan een van zijn meest memorabele wedstrijden mee bij de senioren. Het derde elftal speelde in Sneek tegen kampioenskandidaat Black Boys. Devid Appelman, niet een begenadigd voetballer, kreeg de opdracht niet van de zijde te wijken van de spelbepaler van de thuisclub. "Ik sei teugen Devid: dou moest bij die man blieve. Dat het ie daan in soa skakelde hij hun beste man folledech uut".

Pas op zijn zestiende kon Johan zich aanmelden bij Geel Wit. De club had destijds geen jeugdafdeling en speelde nog niet in de competitie van de KNVB. Toen Johan eind 1969 anderhalf jaar militaire dienstplicht in Duitsland achter de rug had heeft hij een half jaar met Buren gevoetbald in de Amelanders competitie, alvorens hij zich met het eerste elftal in het KNVB-avontuur stortte.

Erg lang hield de pure linksbuiten het overigens niet vol in de hoofdmacht. Na een paar jaar stond de volgende lichter al te trappelen en achtte de trainer de tijd rijp voor Piet Kooiker om door te stomen. Daar had 'Blacky' vrede mee, ook toen hij later in het tweede elftal plaats moest maken voor Bertus Oud. "Jelte Smid wou ferjonge, dat fón ik best, maar Bertus werd nooit opsteld. Toen wou Tjeerd Molenaar mij weer terughêwe. Ik sei: dat is best, maar dan moet Bertus naar ut daarde". Johan stond altijd stijf aan de zijlijn gepost, toch pikte hij regelmatig zijn doelpuntje mee. "Alle korners, links in rechts, ware foar mij. Ik kon ók met links skiëte. Ik hew un skip fol doelpunten maakt. Soa gauw ik bij de sestiën waar skoot ik óp de earste paal. Dat wó'dt feul te weinech daan. De kieper kin nooit soa gauw korrisere".

Tot aan zijn vijftigste was Johan op de voetbalvelden te bewonderen. Totdat hij zo'n drie jaar geleden 'sneuvelde' in Oldeboorn. "Ik waar blesseerd, ik ging ongetreend met. Se hadden te weinech. Ik sou maar even metdoën in doë waar ut 'krak'. Ik hew ur weken met lópen, ik sat te

foëchen. Dat waar ut einde, ânders had ik noch wel foetbald".

De jaren ging tellen en dat ga je merken aan je conditie. Johan benutte dan ook de bouwvak om voor hemzelf alvast wat te trainen. Maar Johan had nóg een wapen om de tegenstander mee te bestrijden: zijn tong. "Ik lulde se allemaal fan de sôkken", vertelt hij met een brede grijns. Daarbij moet hij meteen denken aan de wedstrijd die hij ooit in St. Jacob speelde. "Op un gegeven momînt kwam die kieper bij me in sei: nou houste die freet, die back fan oans hêt noch gien bal raakt. Na de wedstrijd hêwe we gesellech an de stamtafel seten. We ware net op tèd foar de leste boat". Johan heeft zowat elk veld in Friesland wel gezien. Hij kent bij vrijwel elke vereniging dan ook wel mensen. "Je kómme altied deselfde koppen teugen, je kinne se dan niet fan naam, maar wel fan kop. Dan is ut: hé, dear is ie weer".

Vrijwel tegelijkertijd hing Johan zowel de kicken als de fluit aan de wilgen. Dat laatste was vooral uit onvrede over het aanstellingsbeleid van de bond. Johan was ook leider bij de jeugd en kon vanzelfsprekend niet twee functies tegelijkertijd uitoefenen. Het kwam regelmatig voor dat hij op vrijdagavond moest vernemen dat hij de volgende dat een wedstrijd moest fluiten. Al in het einde van de jaren zeventig had Johan de leiding over een jeugdteam. Daarmee is hij een tijdje gestopt, maar hij nam de draad weer op toen Maurits ging voetballen bij de E's. Zoonlief balt nu bij de B's en daarvan is Johan elftalbegeleider. "Ik bin eigelek sjauffeur in waterdrager", preciseert Johan zijn functie. "Ut is eigelek uut noad geboaren omdat se un sjauffeur noadech ware. Gerrit Rijkers is de leider, Paulus Tieman doêt de papieren in ik bin de waterdrager".

De samenwerking binnen het team is voorbeeldig. "Wij hêwe regels in die binne keihard. As je je opgeve foar un teamsport dan hêwe je je an regels te houwen. Anders moete je maar op dammen gaan. Gerrit hout alle bij. As je niet op trenen kómme stane je ur naast". De huidige B-lichting is

een mooie ploeg met veel voetbal, oordeelt Johan. Het kampioenschap van de eerste klasse zit er in. Dat zou promotie naar de hoofdklasse tot gevolg hebben. Een ongekend succes voor Geel Wit, maar een probleem voor de volgende generatie B-jeugd, want die kan dat niveau naar alle waarschijnlijkheid niet aan. Van promotie afzien kan niet, heeft de bond meegedeeld. "Dat wó'dt foor die jonges un drama.

Eigelek wó'de wij ferplicht om te ferliëzen, maar dat doë je natuurllek niet".

Of Johan volgend jaar weer van de partij zal zijn hangt af van de bezetting van de begeleiderfuncties Maurits gaat naar de A's, en dat team heeft al een trainer en een leider. Zouden Gert en Paulus daarbij komen dan heeft dit team in principe genoeg mannen aan de kant.

Eigenlijk vindt Johan het wel mooi zo.

"Dan kin ik misskien wat werk op ut feld doën. Ut bijfeld wó'dt ut measte bruukt, dear kinne noch wel twie dug outs bij. In de kantine kin ik misskien ok noch wel wat doën. De thee foar de skeidsrechter wó'dt wel us fergeten, om maar us wat te noemen".

En natuurlijk blijft Johan de lijnen krijten. Elke vrijdagavond stapt hij achter de kalkwagen over de velden. Vroeger trok hij de strepen voor de zaterdagwedstrijden en deed Willem 'Willewil' Molenaar dat voor de zondagduels. "Dan sei hij: soa, ik hêw al wear heel wat meters maakt, maar ik werkelijkheid had ik dat daan", lacht Johan.

In de bouwvak is Johan altijd twee dagen kwijt aan het uitzetten van de lijnen. Hij doet dat met plezier, maar raakt geïrriteerd als hij ziet dat hetzelfde werk in Hollum door de mannen van de gemeente wordt verricht. "Dat steekt je wel. Ok as bevoorbeeld de lampen stikken binne. Geel Wit maakt se self, in Hollum lópe se metiën naar de gemeente".

Voor al zijn werkzaamheden voor de vereniging, denk daarbij aan de diverse verbouwingen aan kantine en tribune, is Johan een paar jaar geleden onderscheiden als lid van verdienste. Hij moet het speldje ergens hebben liggen. Het moge duidelijk

zijn. Hij loopt er niet mee te koop, maar de waardering voor zijn werk streelt hem wel. En hoewel dit interview pas zou worden gehouden op een moment dat hij helemaal zou stoppen bij Geel Wit is hij nog lang niet voor de vereniging verloren.

Koos Molenaar

Woord van de redactie

U leest nu het maart-nummer van het clubblad van Geel Wit. Hopelijk gaat u dat wat gemakkelijker af dan de vorige keer. Toen was het een heel gepuzzel om het vervolg te vinden. Het had de lezer moeten uitnodigen tot creativiteit. Ik heb mij laten vertellen dat die uitdaging aan menig een niet was besteed. Dat kan twee dingen betekenen: "óf men heeft simpelweg de moeite niet willen nemen óf de onderwerpen waren niet interessant. Dat laatste kán niet het geval zijn, dus moeten we uitgaan van de eerste optie. Daarom is nu weer een poging gedaan alles in de juiste volgorde te zetten. Of dat is gelukt weten we pas als het blad gedrukt is. Dat we er weer in zijn geslaagd om een lezenswaardig product aan u te presenteren staat bij voorbaat vast. Want waar vind je een interview met een lid van verdienste, een gedicht en de promotie/degradatieregeling zo dicht bij elkaar. Nergens toch!

Koosiescornertje

Ronald Metz heeft zijn hattrick volbracht. De verdediger heeft dit seizoen gescoord voor Geel Wit 1, 2 en 3. In het derde fungeerde hij tevens als keeper en liet er twee gaan!

Website Geel Wit

Vorige maand trof u in dit blad een artikel aan waarin trots melding werd gemaakt van de geboorte van een heuse website van Geel Wit. Daarin stond ook vermeld dat de site meteen al op een ander spoor op de digitale snelweg was gekomen. Die berichtgeving was ietsjes te snel. Het is inderdaad de bedoeling dag de site

binnenkort te zien is op www.geelwit.nl, maar nu is dat nog www.geelwit.cjb.nl. Zo gauw de site verhuist komt er ook een e-mailadres beschikbaar. Vooralsnog kunt u uw digitale reacties richten aan het adres van het clubblad: koos.molenaar@wolmail.nl.

Wie de jeugd heeft.....?

In tegenstelling tot veel voetbalverenigingen van vergelijkbare grootte aan de wal (of west aan) heeft Geelwit nog steeds jeugdelftallen voor alle leeftijden. Dit is niet alleen een prestatie van formaat organisatorisch gezien, maar ook van levensbelang voor de club. Volgens berichten in de landelijke pers, verliest de KNVB elk jaar ongeveer 50.000 leden in de leeftijdscategorie van 14- tot 18-jarigen. Dit betreft dus de B- en A-junioren. Uit deze elftallen moeten juist de jongens komen die de eerste elftallen aanvullen en liefst nog versterken. Het is dus niet onlogisch dat wanneer deze aanvoer stopt, de prestaties van het vlaggenschip verminderen. Soms volgt er zelfs degradatie op degradatie. Veel jongeren stoppen met voetballen omdat ze volgens de krant aan het werk gaan. De jeugd heeft veel geld nodig voor gsm'tjes, kleding en uitgaan en in de werkroosters voor de weekenden is er geen ruimte om te blijven voetballen. Er gaan al stemmen op om daarom >'s avonds door de week te gaan spelen in competitieverband.

Volgens mij gaat die vlieger niet op. Wie voetbalt heeft geen tijd om te bellen, de kleding komt van de club en na de strijd is het goed vertoeven in de kantine. Het is mij te makkelijk om de economie de schuld te geven van dit ledenverlies. Wie graag wil voetballen past de rest van zijn werkzaamheden daar graag op aan, wie voetbal niet leuk meer vindt, zoekt een smoes om niet meer te hoeven spelen. Want als je éénmaal bij een vereniging zit, dan wordt er aan je getrokken om te blijven. Een goede club laat niemand

zomaar gaan. Groot talent of beperkt talent, zit je bij een team dan hoor je er ook bij. Wanneer dat saamhorigheidsgevoel er niet meer is, dan kun je geen bevredigende prestaties leveren en bestaat steeds de mogelijkheid dat het team als los zand uit elkaar valt.

Je moet als voetbalvereniging ervoor zorgen dat de jongens het trainen en de voetbalcompetitie leuk blijven vinden. Daarbij heb je tegenwoordig nogal wat concurrentie van andere zaken die leuk zijn. In ons gezin bijvoorbeeld internet en de spelcomputer. En je kunt die zaken niet volkomen los van elkaar zien.

Om het voetbal leuk te blijven vinden, moeten je prestaties omhoog en toch steeds nieuwe uitdagingen blijven. Heel simpel, als je vanaf 10 meter steeds scoort dan ga je oefenen vanaf 15 meter enz.. Lukt het je na drie jaar nog steeds niet om vanaf 10 meter te scoren dan kan ik me voorstellen dat je liever gaat tennissen. Maar om beter te presteren moet je veel oefenen. Eén uurtje trainen in de week is dan niet veel, ik durf zelfs te beweren: **niet genoeg!**

De jongeren moeten ook gewoon in hun vrije tijd geregeld met een bal in de weer, anders leren ze nooit genoeg om het leuk te blijven vinden. Gelukkig zie je ze dat zomers en zondags op het bijveld geregeld doen, maar in de herfst en winter zijn de mogelijkheden beperkt. Op de straat hoeven ze het niet te proberen en dan houdt het dus vaak op.

Bij Geelwit wordt dit probleem onderkent maar oplossingen zijn niet altijd voorhanden. Soms gaat men twee keer in de week trainen: één keer verplicht en één keer vrijwillig. Vaak wel met twee trainers want ook bij de vrijwilligers is de vrije tijd niet onbeperkt voorradig. Bij de E-junioren hebben we de boel dit jaar geïntensiveerd. De 24 jongens zijn verdeeld over drie 7-tallen. Je traint dus met een kleinere groep en vrijwel iedereen speelt op zaterdag een hele wedstrijd. Maar

dit kon alleen met een extra trainer en extra leiders.

Jeugd hebben we genoeg, maar om ze voor de club te behouden, dat wordt een kunst.

Henk Roemers

Wedstrijdverslag E2

Trainer/leider Jaap Kienstra maakt van elke gespeelde wedstrijd van zijn team E2 een klein verslagje. Hieruit haalt hij dan weer oefenstof voor de training en natuurlijk aanwijzingen voor de returnwedstrijd.

De wedstrijd BCV E2 - Geel Wit E2: 5 - 0.

Opstelling:	(keeper)	
	Frank	
	Richard	
Vincent		Jan
	Klaas	
Ali		Martijn
	Tharaneetharan	

BCV E2 was de ploeg die de aanval zocht. Zij speelden een tactisch goed spelletje en het spel werd goed breed gehouden. De spelertjes kwamen snel uit de dekking en boden zich duidelijk aan. En waren zodoende altijd aanspeelbaar. Het spel ging snel en persoonlijke duels niet gemedend. Het omschakelen van verdediging naar aanval werd snel en goed via de zijvakken uitgevoerd. Geel Wit moest zich noodgedwongen te veel aanpassen aan de tegenstander. Toch speelde onze E2 beslist niet slecht, al doet de uitslag anders vermoeden. Door personeelsgebrek (Mark op vakantie) was de bezetting niet optimaal. De kampioensploeg van het najaar staat nu weer met beide beentjes op de grond. En voor de trainer is er weer werk aan de winkel.

Op 7 april komt BCV E2 bij ons op bezoek, dan moeten we er klaar voor zijn. We kijken er naar uit om het één en ander

recht te zetten. Ook kunt u dan onze
nieuwe aanwinst Ali Demir aanschouwen.

E2 03-03-2001.

Ballewens

Zelf voetballen is m'n grootste wens,
Schop ik fijn een ander lens.
Kermend en kreunend ligt ie op het gras,
Ach voetbal, het is niet meer wat het was.
Dan wordt de scheids weer gemolesteerd,
En de grens met een vlag in z'n reet
vereerd.
Vlagt ie weer eens voor buitenspel,
Wenst de vijand hem naar de hel.
En loopt ie angstig van het veld,
Wordt hem alsnog eens de waarheid
verteld.
Ook in de derde helft zit hij niet lekker,
Want ze gaan maar door met dat
gemekker.
Maar na een aantal pilsjes in z'n pens
Blijft voetballen toch z'n grootste wens.

Een (voetbal)liefhebber

Kopij inleveren

Kopie inleveren voor het volgende Geel
Wit Nieuws kan tot 6 april bij Koos
Molenaar, Fabriekspad 16, Buren. E-
mailen kan ook:
Koos.molenaar@wolmail.nl.

SPORTKOPJES IN LG

Marianne Timmer op zoek naar nieuwe coach.

Zal niet moeilijk zijn, wie wil nu niet met Marianne.

Begroting Vitesse fors omlaag

Dat was Karel niet overkomen

Knie Ronaldo genezen

Nu de rest nog

Trainer stuurt spelers Graafschap naar huis
Oost-West thuis best.

Het gezin is de hoekvlag van de samenleving

Wie de spits ook is Nurmela geeft de voorzet wel.

*Nu nog een scorende spits, Dennis N
misschien of is die te hanig ?*

Fritz Korbach weg bij Heracles

Misschien iets voor Emmen.

Daar hebben ze grote boerengehaktballen.

Merenloop afgelast

Maar goed ook want in het water loopt het niet zo hard

PSV laat in kwartfinales kansen liggen

Mooi laten liggen.

Manchester United ontsnapt in Athene

Wat zou ie gedaan hebben ?

PSV blundert bij inschrijving.

Zelfs het duurste paard struikelt wel eens.

Kasseien scherprechter in Wouden loop.

Steengoeie rechters daar rond Dokkum

Leonardo mag weer spelen.

Leo, Leo,..... Leo kom je buiten spelen ?

maar neem je paspoort wel even mee

Succescoach Kuipers heeft twijfels over toekomst.

Bouw een leuke toekomst op met Marianne.

Nieuwe sponsor in marathonpeloton

Een Groninger dus dat zit wel goed

Traksel breekt tien ribben

Niet slecht voor een onbekende wielrenner

Rune Massing uitgeschakeld

Who the hell is Rune M.

Vennegoor moet van Van Gaal naar andere club.

Zou Amelandia iets zijn ?

Alex Pastoor wordt jeugdtrainer.

Amen

Baantitel voor Ketellapper.

Eerste prijs voor koek-en zopietent ?

Fans Heerenveen willen meer sfeer.

Probeer eens een ander volkslied.

Qua spelers keus genoeg.

Tommy Haas wil Becker als coach.

Toch niet als loop trainer ?

Cambuur volgt Peter van der Vlag

Hebben ze nu ook al een detectivebureau ?

Van Gaal krijgt oranje niet aan de praat.

Naast haptonoom nu ook een spraakleer voor oranje ?

Frigoni vrij voor volleybaldames.

Zo' lekker Italiaantje wil er altijd wel in.

We moeten Arena boycotten.

Waarom ?

je.

Promotie/ degradatieregeling

We hebben de winterstop nog maar net achter ons liggen, toch nadert de fase waarin de beslissingen vallen snel. Bij menigeen rijst dan de vraag: hoe zit het ook al weer met de promotie- en de degradatieregeling. Hieronder een

opsomming voorzover het de teams van Geel Wit aangaat:

GW 1 (derde klasse D)

De kampioenen promoveren naar de 2e klasse. De periodekampioenen van de 3e klassen C en D worden gekoppeld aan de nummer 10 van 2L.

De nummers 11 en 12 van de 3e klassen degraderen naar de 4e klasse. De nummers 10 van de 3e klassen C en D spelen een uit- en thuiswedstrijd tegen elkaar. De winnaar handhaaft zich. De verliezer speelt tegen de klassenperiodekampioen van de 4e klasse B. Er wordt één wedstrijd op neutraal terrein afgewerkt. De winnaar promoveert naar c.q. handhaaft zich in de 3e klasse. Indien er na de reguliere speeltijd geen beslissing is verkregen dan wordt er 2x15 minuten verlengd. Is er dan nog geen beslissing verkregen dan worden strafschoppen genomen.

Indien KHC (uitkomend in de 2e klasse L) niet promoveert, spelen de verliezer, samen met drie andere ploegen, om een extra plaats in de 3e klasse.

GW 2 (res. tweede klasse B)

De kampioen promoveert naar de res. 1e klasse.

De nummer 11 (laatste) van de res. 2e klasse B degradeert naar de res. 3e klasse.

GW 3 (res. vierde klasse E)

De kampioen promoveert naar de res. 3e klasse.

Alle als laatst geëindigde elftallen (ongeacht terugtrekkingen o.i.d.) degraderen naar de res. 5e klasse.

GW 4 (res. zesde klasse BD)

De kampioen promoveert naar de res. 5e klasse.

In de standaardklasse wordt een beslissingswedstrijd gespeeld indien het aantal winstpunten gelijk is en het is van belang voor kampioenschap, promotie of degradatie.

Tot en met de reserve vierde klasse wordt een beslissingswedstrijd gespeeld indien het aantal winstpunten gelijk is en het is van belang voor kampioenschap of promotie. In geval van degradatie telt het doelsaldo. In de lagere klassen telt in alle voornoemde gevallen het doelsaldo.

GW A (eerste klasse J)

De kampioen promoveert naar de hoofdklasse.

Er is geen degradatie i.v.m. vrijwillige opgave voor de 1e klasse seizoen 2001-2002.

GW B (eerste klasse B)

De kampioen promoveert naar de hoofdklasse.

Er is geen degradatie i.v.m. vrijwillige opgave voor de 1e klasse seizoen 2001-2002.

GW C

Er is geen promotie i.v.m. vrijwillige opgave voor de 1e klasse seizoen 2001-2002.

Voor de pupillen is geen promotie/degradatieregeling.

Tot zover de regeling voor dit seizoen. U ziet het, elk jaar wat anders en steeds eenvoudiger!

PUPIL VAN DE WEEK

Naam: *Klaas Kolke*

Geb. datum: *31 juli 1991*

Vader/moeder: *Dirk en Wilma*

Zusje: *Annie*

Ik voetbal in: *E2*

Hoogtepunt: *kampioen met F1*

Pupil v/d week: *thuis tegen Heerenveen*

Favoriete club: *Ajax*

Favoriete speler: *Ronaldo*

Ik drink graag: *cola*

Ik eet het liefst: *patat met mayo/pinda*

Ik lust niet: *spruitjes*

Mooiste film: *Police Academy*

Mooiste leesboek: *Ananas zoent Alexander*

Mijn grootste wens

bij het voetballen: *voetballen in Geel Wit 1*

BIJEEN GELEZEN

Geel Wit 2 - Velocitas 2

Het was een regenachtige dag in Noord Nederland behalve op het zonovergoten eiland genaamd Ameland, waar al schelpenzoekend Velo 2 na het nuttigen van enkele pluto-kindermenus en een handvol uitsmijters tegen de trots van Ameland moest aantreden, genaamd Geel Wit. Als voorbereiding op de wedstrijd gingen we net zoals het nederlandse elftal eerst een strandwandeling houden waarna we richting de bossen gingen. Met enkele talenten uit de jeugd nl. Peter en Fardel, gingen we vol goede moed het veld op. Daar hadden we te maken met een zeer vijandig publiek. Bij elke balcontact kregen we het nodige te horen. Het eerste kwartier was duidelijk voor Velo. De Amelandse defensie was de eerste helft niet opgewassen tegen de enorme aanvalskracht van Velo en ook was de eilander aanval niet in staat om het onze solide verdediging heel moeilijk te maken. Al vlot kwamen we op 0-1 door een goede combinatie tussen Danny en Mikel door het midden, waarna Mikel netjes de bal langs de bebaarde keeper van Geel Wit schoot. De 2e goal was ook een hele mooie goal na een goede combinatie van Bennie en Appie liep Pascal zich vrij en schoot koelbloedig door de benen van diezelfde bebaarde keeper. In de 2e helft ging het wat minder want de Amelanders besloten 1 op 1 te spelen. Gelukkig liet onze verdediging geen steken vallen en hielden we ons hoofd koel. De 0-3 was een zeer unieke goal, iets wat je zelden ziet. Na een snoeiharde vrije bal van Eddy op de paal kwam de bal bij Ronald en hij drukte de bal met z'n z*k erin. Hij gierde en brulde van plezier of was het nou van de pijn? Bassel kreeg nog een gele kaart na een harde charge op een eilander. Aan het eind van de wedstrijd kreeg Bennie nog kramp in beide benen en vroeg Appie om hulp. Deze antwoordde toepasselijk met "ik ben geen dokter". Nog bedankt Appie. Nadat

de scheidsrechter had afgefloten was het dolle pret in de kantine van Geel Wit. Na een lange tocht richting boot konden we met een voldaan gevoel de lange reis naar Groningen beginnen. We hadden deze punten echt nodig en we hebben weer een beetje afstand genomen. In de competitie we staan nu vaster in de middenmoot en ik wil een ding zeggen, klasse Velo 2 ga zo door.

Uit: website Velocitas

Onder leiding van 8 mannen en 1 vrouw vertrokken 3 jeugdteams voor een zaalvoetbaltournooi naar Ameland. Klaas Boersma had zijn grote bus mee als spelersbus terwijl de auto van Herman kok als materiaalwagen fungeerde. Onder de groep waren spelers die voor de eerste keer zonder ouders weg gingen. Je kunt je afvragen wie hier het meest moeite mee hadden. Op Ameland was de tijd te kort om eerst naar de overnachtinglocatie te gaan en daarna naar de sporthal. Afgesproken werd dat iedereen bij de sportbal zou uitstappen. Sommige leiders gingen door naar het dorp voor de laatste inkopen. De allerkleinsten zouden de voetbalspits afbijten. Van engtevrees kon geen sprake zijn. Deze sporthal was zo groot, er konden gemakkelijk 4 schiermonnikogers gymzalen in. Ondanks de goede coaching en het bij vlagen goed voetbal kon geen overwinning behaald worden. De vreugde zou er niet minder om zijn want meedoen is altijd nog belangrijker dan winnen.

Na afloop van deze sessie werden de bekers overhandigd en kreeg elke speler een herinneringsvaantje. Toen was het de beurt aan de D pupillen. Deze groep ging voortvarend van start. Het was voor hen de tweede keer naar Ameland, dus wisten ze wat hen te wachten stond. Nu bleek weer eens te meer dat veldvoetbal toch iets anders is dan zaalvoetbal. Het constant in beweging zijn en het niet kunnen wisselen eiste zijn tol. De laatste strohalm, het wisselen van de keepers, bracht geen overwinning maar slechts een gelijk spel.

Doodop verlieten zij deze arena. Ook zij kregen een vaantje als troost.

De B junioren waren met twee teams vertegenwoordigd. Inge had geprobeerd twee gelijkwaardige teams op de been te brengen. Toch bleek er een krachtsverschil te zijn. Een van beide teams behaalde zelfs het hoogste ereschavot. Gezien punten en het vertoonde veldspel de terechte winnaar. Zij kregen uit handen van de organisatie een beker uitgereikt. Nadat iedereen een slaappleats veroverd had, was er nog tijd over alvorens te gaan eten. De volgende dag zou blijken dat kleine ballen een grote aantrekkingskracht zouden uitoefenen op deze leeftijdsgroep. Er werden zoveel golfballen verzameld dat met gemak 4 bingospellen van ballen zouden kunnen worden voorzien. Achteraf zou blijken dat deze ballen niet achteloos als grijpvoorraad op deze baan zouden liggen. De maaltijd werd geserveerd in De Griffel. De boerenkool met worst en spek vond gretig aftrek. Voetbal maakt hongerig. Daarna iedereen weer naar de slaappleatsen en voor de allerkleinsten tijd om de gaan slapen!!!!!!!!!! Iedereen zal natuurlijk wel begrijpen dat zoiets eerder gezegd dan gedaan werd. De oudere jongens wilden graag naar de disco. Onder leiding van Klaas, Eddy, Inge en Linda richting centrum dorp. De volgende morgen zat iedereen weer om 9 uur aan de ontbijttafel. De ene had wat meer slaapte kort dan de andere maar een goed ontbijt doet wonderen. Om de schoonmakers en afwassers niet voor de voeten te lopen nam Klaas met de bus de jongeris mee naar het strand. Na alles opgeruimd en gepoetst te hebben gingen wij tegen de middag weer richting boot. In Holwerd wachtte ons de volgende verrassing. Klaas werd staande gehouden door de politie. Er bleek vanaf Ameland gebeld te zijn dat er veel golfballen verdwenen waren. Onder toezegging dat de door onze jongens meegenomen ballen weer richting Ameland zouden gaan mocht de bus weer zijn weg vervolgen.

Uit: De Dorpsbode van Schiermonnikoog